

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ جون ۲۰۱۹

## مرغ طالب تخم طلائی می دهد!؟

شنبه- ۲۵ جوزا ۱۳۹۸ - کابل: از طریق رسانه ها مطلع شدیم که به دنبال کشور های ناروی، المان، قطر و روسیه جمهوری خلق چین نیز آمادگی اش را در میزبانی از جلسه بین الافغانی اعلام داشت. در یادداشت امروز خواهم کوشید مختصراً به این "مهمانان گران قدر!!" و مرغانی که تخم طلائی می دهند و از کران تا کران می خواهند برای پذیرائی آنها فرش قرمز پهن نمایند، پرداخته اندکی هم راجع به نیات پشت پرده "میزبانان سخاوت پیشه!!" مکث نمایم:

۱- برای درک مسأله نیازی نیست تا به کتب تاریخی و آرشیف مجلات معتبر مراجعه نمایم، کافیست اندکی برحافظه خود فشار بیاوریم تا موقعیت طالب را در زمان حاکمیت شان بین کشور های جهان درک نموده بتوانیم. در آن زمان یعنی قبل از تهاجم خونبار امپریالیسم امریکا بر افغانستان و از قدرت به زیر کشیدن دست پروردگانش و حاکم ساختن نوکران جدید، اگر بنویسیم طالب به اساس عملکرد جنایتکارانه و ضدیت قیاس ناپذیرش با علم، فرهنگ و تمدن و خصومت آشتی نپذیرش با اقوام و مذاهب غیر خودش و زن ستیزی تاریخی اش، در محراق نفرت همگان چه در داخل و چه در خارج قرار داشت، قضاوت دشمنانه نکرده ایم.

۲- بر همین مبنا به خصوص بعد از آن که حادثه ۱۱ سپتمبر اتفاق افتاد و همه در داخل و خارج از افغانستان دست اتهام به طرف طالب دراز نمودند و به دنبال آن که ملل متحد و یا به گفته آقای "موسوی" دفتر بین المللی وزارت خارجه امریکا و شورای امنیت آن طالب را مباح الدم و دشمن بشریت اعلام داشت و برای سر و زیر سران و زیران طالب، جایزه های هنگفت میلیون دلاری تعیین شد، طالب چنان منفور همگان شده بود که ذکر نامش، بدتر از صد فحش خواهر و مادر تلقی می شد.

۳- حال چه شده است که بعد از سپری شدن حدود دو دهه، علی رغم آن که طالب در رقابت افسار گسیخته با اشغالگران به صد ها هزار نفر از مردم افغانستان و جهان اعم از ملکی و نظامی را به قتل رسانیده، آنچنان محبوب خلائق شده است که قریب است افتخار مهمانی آن با تکت لاتری تعیین شود.

۴- در نوشته دیروز دیدیم که طالب هیچ نوع تغییری ننموده و مصداق کامل "زمین جنبد جنبد گل محمد" می باشد، تا جهان را واله و شیدای عشق خود نموده باشد. یعنی به مانند سابق تا مغز استخوان وابسته و منقاد نهاد استخباراتی "آی. اس. آی." و نهاد های مشابه دور و نزدیک است، به مانند سابق آدم می کشد، تیرباران و سنگسار می کند، به مانند سابق ضد زن و دشمن ترقی و پیشرفت و تمدن است، به مانند سابق برای هیچ فردی از افراد افغانستان هیچ نوع حق و

حقوقی قایل نیست، به تأسی و به پیروی از ارشادات اسلامی که گویا "خدا انسان را برای شناختن خدا و عبادت آفریده است" آنها نیز معتقد اند که غرض و غایت خلقت مردم افغانستان در نزد خدا، طاعت و عبادت خدا و چاکری طالب می باشد و ... همچنین تاجائی که از اوضاع جغرافیائی کشور های پیشنهاد کننده میزبانی طالب بر می آید در آنها نیز چنان تغییری به وجود نیامده که آفتاب در آن مناطق به جای شرق از غرب طلوع نماید؛ پس چه چیز باعث شده است که به یک باره جای آنهمه نفرت را عشق میزبانی طالب فرا گرفته است؟

۵- به نظر این قلم، اصل مسأله آن است که دست اندرکاران سیاست احساس نموده اند که امپریالیسم جنایتکار و اشغالگر امریکا، می خواهد به حاتم بخشی هایش در افغانستان خاتمه دهد و دست پروردگانش را یتیم و بیگس در میدان محاربه با طالب رها نماید. این وضع گذشته از این که شرکای اشغالگر را در وجود اعضای ناتو و اتحادیه اروپائی مانند المان و یا ناروی تحریک به گسترش ساحه نفوذ در افغانستان می کند و یا قطر را از در رقابت با امارات و عربستان سعودی و تعلقات خودش به حرکت "اخوان المسلمین" به ادامه کمک هایش به طالب ترغیب می نماید، رقباى امریکا مانند روسیه و چین را نیز تحریک می کند تا هر چه زودتر پای پیش نمایند و در صورت امکان جای خالی امریکا را بین نوکرانش پر نمایند.

به عبارت دیگر داوطلبی برای میزبانی طالب، چیزی نیست جز دامهای جدیدی برای به انقیاد کشیدن مردم ما با وسایل دیگر.

هموطنان گرامی!

تجارب تاریخی تمام کشور ها من جمله کشور عزیز ما افغانستان نشان داده است که در غیاب مردم یک کشور و در موجودیت دولت های دست نشانده و مزدور، هر دزد و رهنمی به فکر غارت منابع آن کشور می افتد، پس باید در گام نخست کمر ما را برای نابودی دولت دست نشانده محکم ببندیم:

**سرکها ما را می طلبد!!**